

SZÉPIRODALOM

Kugler Viktor

sziámitransz

ikrem, te, aki a vállam másik oldalán
gondolkozol. ilyenkor nagy távolságokra
kerülsz. srí lankán fekszel gondolatban,
és túl hangosan szürcsölsz.
engem itt hagyasz, száradó szem vagyok
a falu koponyájában. mielőtt elaludnál,
érezem, hogy nyakcsigolyáid megolvadnak,
és mint egy szemölcs, csak létezni
igyekszel rajtam.

remetehigiénia

szóval itt vagyok az eltévedés
után és a pánik előtt. ezen a fiktív
helyen mégis valóságosak a történések.
erre a zarándokútra nem voltam
felkészülve. szeretem a túlzásaimat.
az előbb még voltam valahol,
most sehol vagyok a valaki,
hordó nélküli diogenész.
egy adag bevásárlás lóg a kezemből,
mintha csáp lenne.
domestos, calgon, douwe egberts omnia,
új életem fölöslegei, túlcsordult
szimmetria. hosszú évek rövid percei
alatt kuporgattam össze mindezt.
körém tekert hiány lett a város.
az eltévedés hierarchiája:
lábnyomok nélküli
labirintus.